

סיוור עם תלמידי יב' מבית הספר בהרדוף, 5.11.2018

מנחות: יעל סדן ורוני פרלמן, עוזרות : חנה אבירם ורחל אפק (מדווחת)

התרשמות של עוזרת מנחה:

התחלנו את הבוקר בתחנת רכבת ראש העין עם הסונטה לאור הירח ורובה מונח על ברכי החייל...

שני אוטובוסים ממוגנים, מלאים בתלמידים, מחנכי הכיתות, מנהלת בית הספר ועוד מלווים. כחלק מתכנית להכרת הקבוצות השונות בחברה הישראלית. בדומה לתכנית של משרד החינוך "מסע ישראלי" אך מותאם לרוח של המחנכים בהרדוף, שחציים מוגדר שמאל וחציים השני מתון, נבנתה התכנית כך שהם נפגשים במהלך השבוע עם דמויות מרכזיות, ארגונים שונים, מקומות חיים שונים מהצפון ועד עזה (עוטף). היה להם מפגש עם דרין טאטור שלדברי המחנכת היה מעורר השראה. אחרי המפגש איתנו נסעו לישיבה בעלי, משם יורדים לסופה בעזה כולל שינה וכו'.

בשיחת אוטובוס בין המחנכת לאחד התלמידים טען התלמיד שהתכנית לא מאוזנת. 8 מפגשים עם שמאלנים ו6 עם ימנים. המחנכת, לדבריה, החליטה להפסיק להשמיע את קולה מאחר והבינה שזה לא פועל לטובת העניין. הם בגדול מגדירים עצמם שמאל, אך למעשה מבטאים את הקונצנזוס הישראלי של היום שכבר לא ממש מבחין בין שמאל וימין.

לנו, כעומדות מהצד, קשה לדעת מה רמת הידע, העניין, המוטיבציות של הנוער הזה. הם נראים מקסימים, היחסים עם המחנכים, הלוואי עלינו, פתיחות, אהבה, מעורר השראה (2). למרות שאמרה שהחליטה לשתוק, היא לא שותקת לרגע.

השיחה עם [עומר היתה מקלה](#). הוא דבר על משטר ההיתרים המסובך אבל לדעתי לא הגיע ללב של הצעירים. שאלתי אותו לאחר מכן למה ככה ואמר: הם צעירים, צריך לבוא אליהם לאט לאט. לא במכבש. צריך לתת תקווה... היה שם גם עבד, בעל המשתלה שמנהל את הקשר עם המת"ק לגבי הסחורות שעוברות במחסום אליהו, וגם הוא הוסיף מאד למפגש. שניהם "אוהבי ישראל" יותר מאיתנו. מבחינתם בהשוואה לעולם הערבי של היום, השלטון הישראלי עדין מאפשר חיים.

בסיום הסשן, הופיעו הילדים בשיר לפני קהל שמנה את עומר, עבד, יעל ורוני, כי חנה ואני הצטרפנו ל**שירת האמהות** הנפלאה שבצעו הילדים. יעל הזילה דמעות ללא הפסקה, ועומר התאפק. מעורר השראה (3). זה היה מדהים. ילדים ששרים ככה לא יכולים להחזיק רובה.

המשכנו לפגישה עם נעים, שהתקיימה בואדי קנה, אותו מצאנו כמקום היחיד שמשרד החינוך יאפשר לתלמידים לשהות בו מחוץ לאוטובוס הממוגן. ואדי קנה הפלסטיני מוקף על ידי כ 5 התנחלויות מכל צדדיו...

נעים, כהרגלו, כבש את הקהל, כולל אותנו. הוא פשוט יודע לעשות את זה, בכל כך הרבה לב ודיבור אישי, ויכולת הכללה והבנת המציאות שאין עליו. גם הוא קבל לסיום את שירת האמהות, והפעם היינו כבר חלק מהמקהלה. נעים נפרד מהם בחיבוקים ונשיקות. במחשבה שניה, המפגש עם עומר הכין אותם לקבל את המנה אצל נעים...

שמחה לציין שההסבר של רוני באוטובוס שאני נסעתי היה מצויין, היתה התעניינות ונשאלו שאלות טובות, שהפכו לדיונים באוטובוס. כמי שלא מסוגלת להסביר כלום לאף אחד, מאד התפעלתי מהדרך של רוני ללכוד אותם ולבוא עם אנרגיה חיובית למרות המצב הלא משהו.

הייתי שמחה לדעת מה חשבו התלמידים הזמרים האנתרופוסופים, שהמורים שלהם טוענים שהם לא (אנדרופוסופים). יהיה כל כך עצוב שנוער כזה ילך בשנה הבאה לשטחים ויעשה מעשים שלא ייעשו.

הילדים נסעו לעלי ואנחנו חזרנו הביתה. ישמור השם.